

XXXIX.

Tillæg til Udvalgets Betænkning

Sagen angaaende

Statsrevisoratets Beretning med Hensyn til Statsregnskabet for 1850—51 i Anledning af Statsrevisorernes Beretning om Krigsskades-Erstatning ifølge Loven af 30te Juni 1850.

(See Revisorernes Beretning af 29de Januar 1853, angaaende Undersøgelsen af Krigsministeriets Regnskab for 1850—51, S. 21.)

(Afgivet af Landstingets Udvalg i Statsrevisionsagen.)

Foruden den Beretning, Statsrevisorerne have afgivet med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51, have de ogsaa aflagt Rede for den Undersøgelse, de i Efterlevelse af det dem ved Lov om Krigsskade af 30te Juni 1850 § 6 givne Paalæg have foretaget af Krigsskade-Erstatnings-Comiteernes Forhandlingsprotokoller. Denne Undersøgelse har imidlertid ikke givet Revisorerne Anledning til at gjøre nogen Indstilling til Rigsdagens Beslutning, og, ihvorvel Udvalget heller ikke har fundet noget Punkt i Sagen, som egnede sig til at forelægges til Afgjørelse, have vi dog, afvigende fra den Fremgangsmaade, vi ellers under Udførelsen af det os overdragne Hverv have fulgt (See vor Betænkning af 23de d. M. S. 1—2), i den omhandlede Udgifts særegne Bessaffenhed og Størrelse troet at have Tøle til, i Fortsættelse af fornævnte vor Betænkning, at meddele det ærede Thing et Uddrag af den her omhandlede Beretning.

Som af Statsrevisorerne bemærket, har denne Beretning det Særegne ved sig, at den ikke, som de øvrige Dele af Revisionens Beretning til Rigsdagen, indskrænker sig til Regnskabsaaret 1850—51. Vel er nemlig den væsentligste Deel af de Udgifter, som ved Loven om Erstatning for Krigsskade af 6te Juni 1850 ere paadragne Statskassen, falden

i det nævnte Regnskabsaar; men nogle Udbetalinger og Tilbagebetalinger have ogsaa fundet Sted i det foregaaende og efterfølgende Aar, ja endog i 1852—53, og til disse har der ogsaa maattet tages Hensyn, for at Sagen kunde behandles med Fuldstændighed.

Jøvrigt har en gennemgaaende Revision af de af Erstatningscomiteerne foretagne Ansættelser, efter Bessaffenheden af de forhaanden værende Materialier, ikke været mullig; thi, skjøndt det sees, at Comiteerne have været i Besiddelse af fuldstændige og omhyggelige indhentede forudgaaende Dplysninger og Beregninger, for Størstedelen leverede af de foreløbige Comiteer, foreligge disse Dplysninger og Beregninger dog ikke allevegne fuldstændigt eller ere saaledes betegnede, at det kan vides, hvilke der ere benyttede; men dertil kommer, — og det er Hovedsagen — at Erstatningscomiteerne ikke have angivet, hvorledes deres Ansættelser ere opstaaede af disse foreløbige Angivelser, samt at de Forandringer, der ere foretagne, ere Resultatet af blot mundtlige Forhandlinger, vistnok ofte støttede paa en Beregning, som imidlertid ikke er opbevaret, men ogsaa ofte paa et Skjøn (see Lovens § 5).

Revisionen erkjender derfor ogsaa, at en fuldstændig, med Bilage documenteret Regnskabsaflæggelse for de gjorte Ansættelser hverken